

BONDT, Ferdinand de (Sint-Niklaas 23 september 1923).

Is licentiaat in de wiskunde aan de Rijksuniversiteit Gent (1956) en in de actuariële (1957) en economische wetenschappen aan de Katholieke Universiteit Leuven-KUL (1964). De Bondt was leraar in het middelbaar onderwijs (1943-1961) en in het pedagogisch hoger onderwijs (1962-1978) en behoorde kort tot het wetenschappelijk personeel van de KUL (1967-1968).

De Bondt was actief in de scoutsbeweging (**Vlaams Verbond van Katholieke Scouts-VVKS**), in het Regionaal Comité van de **Stichting-Lodewijk de Raet** en in het **Jong-Davidsfonds**, waar hij een bemiddelende rol speelde in het conflict met het nationaal bestuur (1973). Als vooraanstaand kaderlid van de **Vlaamse Volksbeweging** oefende hij veel invloed uit op de invulling van haar federalistisch programma. Hij was medewerker en in 1965 hoofdredacteur van **Doorbraak**, het orgaan van de VVB.

De Bondt werd in 1968 provinciaal senator voor Oost-Vlaanderen voor de **Christelijke Volkspartij (CVP)**. In de Senaat viel hij op door zijn deskundigheid in onderwijsvraagstukken en door een **flamingantische** houding. Na de grondwetsherziening van 1970 (**staatshervorming**) meende hij dat het hele wetenschapsbeleid, dus ook het universitaire, onder de bevoegdheid van de **Nederlandse Cultuurgemeenschap** moest vallen. De CVP vaardigde hem af in **Vaste Commissie voor de verbetering van de betrekkingen tussen de Belgische taalgemeenschappen**. Hij werd staatssecretaris voor de

hervorming van de instellingen (1977-1979) in de regering-Leo Tindemans die het Egmontpact ontwierp. Tegen dat pact had De Bondt ernstige bezwaren, met name tegen het inschrijvingsrecht voor de Franstaligen die in Vlaamse gemeenten woonden. De Bondt verdedigde ook het recht voor de Vlaamse instellingen om Brussel als Vlaamse hoofdstad en vergaderplaats te kiezen. Dat leidde onder meer tot botsingen met partijvoorzitter Wilfried Martens. Zijn dissidentie – tot de dreiging met ontslag nemen toe – zou het einde van zijn politieke carrière betekenen; op 26 april 1979 nam hij ontslag uit de CVP-senaatsfractie. De Bondt ontving de **Uilenspiegelprijs van de CVP-Jongeren**.

LITERATUUR: H. Todts, *Hoop en wanhoop der Vlaamsgezinden*, V, 1982; – H. de Ridder, *De keien van de Wetstraat*, 1983; – K. Brysbaert, *Van Vlaams en katholiek naar maatschappijkritisch. De geschiedenis van het Jong-Davidsfonds (1952-1973)*, 1989; – H. Gaus (ed.), *Politiek-Biografisch Lexicon*, 1989.

LUC VANDEWEYER